

S'ENCRUIA DEIÀ

Juny '85

No. 59

PREU: 75 pts.

D.L. PM-415-1979 RM. 945.416

Dia	PRECIPI- TACION mm	METEOROS OBSERVADOS				VIENTO DOMI- NANTE	Nombre de la Estación	
		m	t	n			Provincia	Número
1	-					Son Bujosa		
2	3.0	●	●		0	Provincia	Número	
3	2.2	●	●		0	Boleares	10-1	
4	1.8	●	●		SO	Mes	Año	
5	25.4	●	●	●	0	Mayo		
6	5.0	●	●	●	0	Observador		
7	0.5	●	●		0	Gabriel Payeras Vives		
8	-					677		
9	-					Suma		
10	20.0	●	●	●	NO	NUMERO DE DIAS DE:		
11	2.5	●	●		NO	Lluvia	● 16	
12	-					Nieve	* -	
13	-					Granizo	△ -	
14	2.2	●	●	●	0	Tormenta	⚡ 6	
15	6.2	●	●	●	0	Niebla	≡ -	
16	15.5	●	●	●	0	Rocío	☁ -	
17	6.5	●	●	●	0	Escarcha	⌈ -	
18	12.2	●	●	●	SO	Nieve cubrió suelo	☑ -	
19	0.4	●			0	Suma		
20	-					455		
21	3.3	●	●		0	DIAS PRECIPITACION		
22	2.8	●	●		0	< 0.1 (p.)	-	
23	-					> 0.1	2	
24	-					> 1.0	10	
25	-					> 10.0	4	
26	-					> 30.0	-	
27	-					PRECIPITACION MAXIMA EN UN DIA	25.4 mm. día 5	
28	-					Suma		
29	-					57		
30	-					Viento dominante		
31	-					En los dias de lluvia	0	
						En el dia de mas lluvia	0	
						Precipitación total del mes	108.8 mm	

SUMARI

Revista S'ENCRUIA

Deià - nº 59

Col.laboradors:

Bartomeu Bauçà
Tomás Graves
Antònia Oliver
Gabriel Payeras
Guillemette Rosselló
Martin Tallents
Susie Townsend
Eduard Vidal
Equip de seguiment "Festes-85".

Portada: De moment no n'hi ha

Imprimeix: Apóstol
y Civilizador-Petra.

COLETTE DEMAY

Boutique

Via Archiduque Luis Salvador 2A
telf. 639169 Deià
Abierto a diario excepto Domingos
y festivos. Sabado tarde abierto.

La Residencia

Deià, Mallorca, Spain

Tel. 639011 Telex 69570 DEYA E

SAN JOAN BAPTISTA 1.985

Amb més glòria que pena, passaren ses Festes de Sant Joan. I deim glòria, perquè es pot dir que sortiren bé.

De totes les coses preparades, les que sens dubte tenien mes expectació eren les obres de teatre, ja que després de tants d'anys, eren els aficionats del poble els que anaven a estrenar-se; i així s'anomenaren: "AVUI NOS ESTRENAM".

Divendres dia 21, interpretaren l'obra "Hotel Cosmopolita", de Gabriel Cortés; quasi més valdria dir "brodaren", ja que sortí rodona, sense perdre el ritme per res. No es pot destacar a cap dels intèrprets, perquè estaren tots beníssim.

El dia de Sant Joan, interpretaren "Els Calçons de Mestre Lluc", de Bartomeu Ferrà; la qual tenguent una interpretació realment destacable, no arribà al nivell de la primera. Clar està, que els ànims no estaven per molt més i s'els ha d'agrair sincerament l'esforç que tenguenen que fer, ja que no deu ser gens fàcil sortir d'el funeral d'una persona estimada i pujar tot seguit a un escenari a fer comicitats, encara que sia en família.

De segur que ho feren lo millor que aquest dia podia sortir, i el públic ho agrai amb prolongats aplaudiments.

Aplaudiments, que estengueren a la Directora convidada -Tana Waldren-, gràcies a la qual tot sortí com sortí.

Els nins i nines de l'escola unitària, també interpretaren "OUS DE SOMERA", obra adaptada d'una rondalla mallorquina per Guillem Cabrer. Hi posaren tot el seu entusiasme i el públic disfrutà de bon de veres. Hi ha que destacar la formidable interpretació d'en Jaumet de Ca'n Comelles.

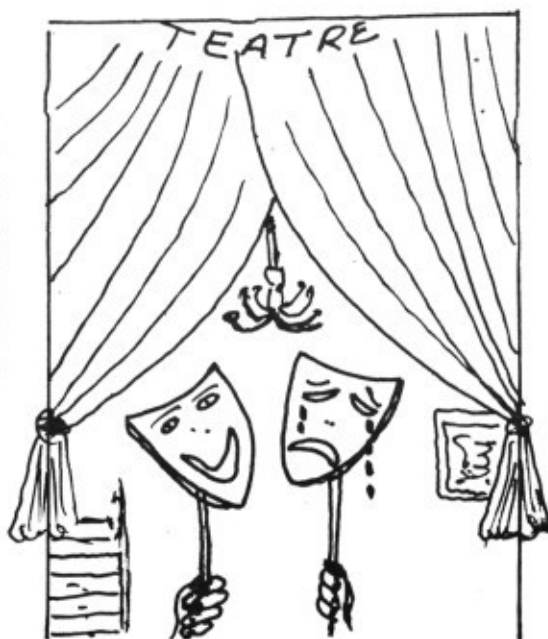
Divendres dia 21, després de la comèdia hi hagué balls mallorquins a càrrec del grup "Estol de Tramuntana" del Port de Sòller, als quals s'uniren alguns dels balladors del poble.

El dissabte, s'intentà fer una gymkama, que per manca de participants sortí un pòc "foradada", emperò malgrat tot hi va esser.

Després d'això, una "berenada" mallorquina, que per uns fou "berenada-sopar" i per altres "visto y no visto".

El vespre, concert de música clàssica a l'esglèsia, que arribà a estar completament plena de públic. - Gran èxit -.

Mes tard, l'esperada "verhena", que fou lo mes multitudinari de totes les festes. Molts d'anys feia que no es veia tanta de gent per Deià. N'hi hagué per tots els gustos: molta bulla, moixos, moixets, música "a tope", i els que aguantaren la ruixada, l'acabaren a n'es Charly (sorti-

da ja amb sol).

El diumenge horabaixa hi hagué la gran final del torneig de futbol, que havia començat el dia abans.

Els resultats foren:

Lluc Alcari, 7 - Valldemossa Ath. 1

Restaurant Deià, 0 - Forn Deià, 3

Per tercer i quart llocs:

Restaurant Deià, 2 - Valldemossa Ath. 6

I, la gran final:

LLUC ALCARI, 2 - FORN DEIA, 1

Va quedar doncs campió l'equip de Lluc Alcari. Enhorabona Jaume i companyia!!.

Al cap d'una estona, la "monumental corrida de toros", amb un "lleno hasta la bandera". Hi hagué de tot: "Manolas", "paseíllo", torero anglès, turistes, "espontáneo", en fi, tot lo que calia esperar.

Els "espases" foren:

- Toni Beltrán, l'espasa més antic; curtit en mil corrides.
- "Morenito del Salvador", important estrella d'allà el mar.
- "Curro Fanín", representant de les autoritats amb espasa.
- "Paquito-Jerez-Arbona", un altre veterà de la qüestió.
- "Elliot-English Boy", que prenia l'alternativa i resultà ferit.
- Picador i encarregat del bestiar: "Bombita Jimmy", que presentà dues novetats, un tor amb rodes i un altre de doble, importat directament dels Estats Units, fent la primera prova a Espanya d'aquest bestiar. Tothom li tirà en cara que el cavall que emprava no menjava abastament, estava molt prim.

Tot això amenitzat amb música dels xeremies de Sòller i per l'orquestra local motoritzada "Fems Carro Jazz Band", que ens oferiren lo millor del seu repertori.

"Esclafits i castanyetes", d'Artà, i "Calitja" de Ciutat.

Malgrat lo cansat que estava tothom, hi hagué molta gent, fallant un pòc de cap al final.

El dilluns, Dia de Sant Joan, començà la jornada amb un passacarrers a càrrec de la banda de música "Lira Esporlerense", i concentració a la plaça del Porxo, amb nins i nines vestits de pagesos.

A la nit, balls i música popular mallorquina, a càrrec dels grups

Missa solemne concelebrada i aperitiu a davant de Ses Cases de la Vila.

Tengué llòc també un emotiu e inesperat homenatge a Sòs Catalina, oferint-li una palangana de plata i, molt més important: El reconeixament, agraïment i admiració de tot el Poble, de tota la gent per la qual ella s'ha desviscut cada día al llarg de 37 anys. GRACIES SOR CATALINA.

L'horabaixa, es disputà el clàssic partit de futbol entre casats i fadrins, amb el triomf dels darrers per 8 a 3 - I, no serà que als casats no els hi ajudàs l'àrbit!-. A part de perdre, els casats sortiren amb tres ferits (dues cames i un dit).

Es va suspendre el festival infantil, per coincidència amb un funeral. Es va anunciar que tendria llòc el diumenge horabaixa.

A la nit, teatre, abans comentat, gran traca final, i super gran traca final al carrer principal; saldo: un laçabo fet pòls i un cotxe matagat.

Així fou mes ò manco tot.

Fins a l'any que vé.

Què fa el Consell Insular en Cultura i Esports

Les activitats del CIM en matèria cultural són nombroses.

De forma directa realitza una labor important de difusió cultural per mitjà del Teatre Principal i de la Biblioteca artesana, i a través de la xarxa de biblioteques i de la tasca d'ordenació d'arxius municipals. A més de tot això, impulsa i fomenta totes aquelles activitats orientades a l'ensenyança i a la difusió de la nostra llengua.

Promociona els estudis universitaris, per una banda, col·laborant amb la Universitat de les Illes Balears, i per altra, mitjançant el sosteniment de: La UNED (Universitat Nacional d'Educació a Distància).

L'Escola Universitària de Treball Social.

El Consell Insular de Mallorca participa en: El Patronat Orquestra Ciutat de Palma. Organitza la Trobada de Bandes de Música que cada any se celebra a un poble diferent de la nostra illa.

Manté la tradició de la festa de la Beata que se celebra a Palma.

Ajuda aquelles entitats que, de manera preferent, propaguen la cultura i també les manifestacions culturals de reconegut prestigi com els festivals de Pollença, Deià i Valldemossa.

En relació a l'esport intervé de forma decisiva en l'elaboració del Pla d'Instal·lacions Esportives en els municipis.

Fomenta la iniciació en tot tipus d'esport de la població infantil i juvenil i proporciona als col·legis i entitats material esportiu.

També organitza, patrocina i promou tota classe de proves que promouen la pràctica de l'esport al mateix temps que en mantenen l'interès.

Entre totes aquestes iniciatives destaquen com a actuacions directes del Consell Insular de Mallorca, l'Escola a la Mar i l'Escola de Pilota, dedicades a

l'ensenyança d'aquells esports i destinades als infants de tot Mallorca.

*Consell Insular
de Mallorca*

c/ Palau Reial, 1

Festival de Deia

Amb motiu de la presentació del Festival de Música de Deia 1985, es celebrà dia 27 de Juny, una roda de premsa a l'Hotel La Residencia, que fou presidida i presentada per la nostra Consellera de Cultura, Maria Antònia Munar, el Batlle de Deia, Epifanio Apezteguia, i el propi Director del Festival, Patrick Meadows.

Obrí l'acte la Consellera de Cultura, ressaltant la labor de Pat durant els vuit anys que du realitzant el Festival, que començà com a simple entreteniment entre un parell d'amics i ha arribat a convertir-se amb una de les manifestacions culturals més importants de les Illes.

Seguidament prengué la paraula el propi Director del Festival, Patrick Meadows, fent un esforç per parlar en Català, lo que fou acollit amb somriures dels assistents d'agraïment al detall. Presentà el programa amb anècdotes per tots, tengué paraules d'agraïment per el Consell, per l'Ajuntament de Deia i per la premsa, que sempre l'ha tractat bé. També tengué paraules per Son Marroig, llòc a òn aconsegueixen la major part dels concerts, i per Mallorca sencera, ja que troba que l'afició a la música clàssica es major de lo que sembla.

Prengué després la paraula el Batlle, per donar les gràcies al Consell i a Patrick per la bona acollida dels Festivals, i sobretot per la bona imatge que desde els mateixos es dona de Deia i de Mallorca.

Tancà l'acte la Consellera de Cultura, agraint l'assistència dels presents; i acte seguit s'oferí un suculent "buffet", al restaurant "El Olivo", adjunt a l'hotel.

PROGRAMA DEL FESTIVAL DE DEIA 1985

Horari: 9.30 de la tarda.

6 Juliol	STUDIUM, COR DE CAMBRA	Esglèsia
13 Juliol	McKenzie/Ware Duo, Clarinet i piano.	Son Marroig
20 Juliol	Gundel Daeckert, Piano solo	Son Marroig
24 Juliol	Walter Schmidt, barítono/Gundel Daeckert, piano.	Son Marroig
27 Juliol	Carl Mansker, piano/ Val Keogh, flauta/Stephanie Shepard, canto.	Son Marroig
3 Agost	Jordi Camell i Ilari, piano solo	Son Marroig
10 Agost	Florestan Trio (Nancy Green, cello, Winfried Rademacher, violín, Caroline Palmer, piano)	Son Marroig
17 Agost	Carina Mora, soprano/Konrad von Abel, piano.	Son Marroig
24 Agost	Suzanne Bradbury, piano solo.	Son Marroig
31 Agost	Trio "Americans in Paris" - Barry Sargent, violín; Hugh McKenzie, cello; Jeff Cohen, piano.	Son Marroig

VEURE - Cançó composta per en Martin Tallents, amb motiu de l' experiència d'art Jò per tu - Amnistia Internacional, inaugurada el dia 21 de Juny al Palau Solerich, de Ciutat.

Especialment oferida per ell mateix a la nostra revista.

VERSEEING

UNA CANCIÓN PARA AMNISTIA INTERNACIONAL.

Lento-Moderato. Tonalidad B bemol. Key of B flat.
guitarra Bbmaj G7augment C7
Musica de Versión Inglés.

Al ver una flor, al tocar un árbol, al
 To see a flower, or touch a tree, To
 Cminor7 F7 Bbmaj G7aug:

ver un río, sabes que estás libre. Respirar aire puro re-
 watch a stream And know you're free. To breathe fresh air And
 C7 Cminor7 F7

Ir con amigos, conocer el amor, o hacer las paces. Co-
 laugh with friends; To know of love, or make amends. The
 Bb7 Ebmaj Cmin7 Cmin7

diciar el poder es apagar la luz: se muere el amor tras
 lust for power Blots out the light; Love dies a death Be-
 Cmin7 F7 Bbmaj G7aug C7

esos barrotes. Ya es hora de que el hombre se asome, que
 hind these bars. It's time that man looked out again, To
 Cmin7 F7 Bbmaj

aprenda el mensaje de las estrellas.
 learn the message of the stars.

Título

VER

Popular

LIRICÓS Y MELODIA: LYRICS & MELODY: MARTIN TALLENTS.
 VERSIÓN POR GUITARRA: GUITAR SETTING: MICHAEL SHEFRIN.
 TRADUCCIÓN EN CASTELLANO: CASSANDRA MEAGHER.
 TRADUCCIÓN EN CATALAN: MIGUEL BOTÀ TOTXO.

ERMITES DE MALLORCA

l'ermita de Betlem·Artà

Entre les ermites actualment habitades a Mallorca es troba la de Betlem, a Artà, la de mes recent construcció. Fou fundada a l'any 1805 sobre les ruïnes de l'alqueria àrab de BINIÀLGORFA. Aquesta possessió formà part de la vasta heretat anomenada "Devesa de Farrutx", l'extensió de la qual era immensa.

Per a donar-seu compte de lo agrest i salvatge d'aquest llòc cal recordar que a l'any 1300, el rei Jaume II formà allà el seu llòc de caça = reial. Aquest desolat desert es llòc comparable a la Telaida Egípcia, i = per això atregé als ermitans, àvids sempre de soletat.

En el segle XIX es pensà a la fundació d'aquesta ermita, quant els = anacoretes moradors a les ermites de la Trinitat, San Honorat i Son Se = guí vivien de les llimosnes que de casa en casa recollien en el seu peregrinar pels pobles de l'Illa.

Alguns dels ermitans, desitjosos de canviar la situació i amb ànsies = de soletat total manifestaren el Cardenal Despuig la voluntat de construcció d'una ermita allunyada i solitària, el purpurat ha acceptà. Un ermità natural d'Artà l'hi insimà que en el seu poble existien els terrenys = abans dits, que pràcticament es trobaren en total abandó i eren propietat de D. Jaume de Morey.

El 24 de Juliol de 1805 es firmara l'escriptura de donació de 2 quarterades de terra, una torre de defensa esbucada i d'una font d'aigua viva que a uns 200 metres lluny rajava a ran de terra. Aquests eren els = restes de l'alqueria de Binialgorfa, abandonada quan els pirates capturaren els seus darrers colons, no volguent ningú habitar-hi de llavors ençà.

El 29 de Juliol de 1805, els ermitans Sebastià d'Artà, Pau de Sant = Joan, Francesc i Manuel de Ciutat i Ramón de Montuiri, prengueren possessió de les ruïnes, fundant la nova ermita, anomenada de Betlem.

Els primes moments, no tinguent per resgordar-se més que l'inhabitable torre plena de fens i de porqueries, ho hagueren de fer baix d'un ullastre que hi havia aprop, passam d'aquesta manera les tres primeres = nits. Netejada la torre, els hi serví de morada durant tres mesos.

Temps després, anà a visitar-los el Cardenal Despuig qui, al veure la misera cambra, manà començar les obres.

Quan foren construïdes les celdes, s'arreglà la torre per tal de convertir-la en capella; la bencidió de la qual tingué llòc el 1er de Juny = de 1806.

El monjo Cartoix Dionisi Sard, natural d'Artà, regalà vuit pintures = de Fra. Manuel Bayen.

Per culpa de l'austeritat i de la pobresa extremada, enmalaltiren = tres ermitans, un dels quals morí i un altre, una vegada restablert partí a l'ermita de Valldemossa.

La comunitat quedà reducida a 3, fins que a l'any 1808, el jove d'Artà Pau Guiscafré vestí l'hàbit i la seva noble família ajudà de gran manera a les obres de restauració de l'ermita.

Durant tres anys, ingressaren com a postulants alguns joves, entre = ells un de Valldemossa anomenat Josep Lladó. En 1818 el canonge Dameto = posava la primera pedra de la que seria la nova església.

En 1820, l'ermità Sebastià, superior de l'ermita, en acte d'heroicitat morí aprop d'allà.

Com es sabut, en 1820, la peste fè un gran mal a la villa d'Artà, si = guent uns 1300 els que moriren víctimes del terrible mal. Aquest carita =

tiu eremita abandonà la soletat per anar a ajudar i servir les víctimes = de l'epidèmia que assolava el poble veí, però al cap de pocs dies es sentí contagiats i tornà a l'ermita per tal de poder morir allà. Cridà de lluny els demés, advertint-los de que no s'acostassin i deixassin alguna cosa per a menjar. La mort no es fè esperar, i als 3 Dies deixà d'existir.

El 24 de Desembre de 1824 fou beneïda la nova església. L'arquitecte = fou el Sr. Rosselló, em però el mestre de les obres fou l'ermità Lladó de Valldemossa, que a la seva joventut havia fet feina a la construcció de = la Cartoixa de sa villa natal.

Les pintures de la cúpula son obra del pintor Francesc Parietti.

Una artística llàpida que s'observa a l'interior de l'església rememora que allà descansen les despulles mortals del donant de les terres, D. = Jaume de Morey.

Les obres de l'església i de les demés dependències son d'una construcció colossal si es té en compte els mitjos dels que hagueren de servir-se els ermitans. Els materials eren duits de Sòller per mar, ò conduïts a = l'illa d'ase. puix el camí que enllaçava amb Artà era un simple caminal de ferradura.

El cementari fou construït a l'any 1830, haguent estat dues vegades ampliat, i a l'any 1957 es beneï la capelleta que el presideix. A aquest = anster cementiri s'hi troben sepultures de 18 ermitans i d'uns quants sacerdots.

D'ençà de la seva fundació, l'ermita d'Artà era autònoma, seus dependre mes que del Bisbe de Mallorca. La regla que amb tot rigor es practicava a l'Ermita de Valldemossa, aquí havia sofert algunes modificacions. Una de les principals labors que efectuaren els ermites consistia en pulir = la pedra per moltes d'esglésies de l'Illa.

En 1891, el Bisbe Cervera nombrà visitador de les ermites a D. Miquel = Maura, amb el comés de unir-les a totes baix d'el manat d'un superior general.

En 1895, l'Ermita de Betlem quedà unida a la de Valldemossa, lo qual = no agradà a la majoria dels ermitans de Betlem i molts d'ells es dispersaren, quedant-hi tan sols 3 d'edat molt avançada.

Actualment, s'hi troben sis ermitans a aquest desert de Betlem, recò de pau, i aquí es troba el Noviciat de la Congregació.

T.B.

CATALAN

VEURE

Quan veus una flor,
quan toques un arbre,
quan sent córrer un riu,
saps que ets lliure.

Respirar aire pur,
riure amb els amics,
conèixer l'amor
i gaudir la pau.

Cobdiciar poder
és cegar la llum.
L'amor va morint
pel llim de l'ergàstul.

Ja és hora que l'home
guaiti cap al món
i aprengui el missatge
vital dels estels.

MARTÍ TALLENTS '85

Una mañana en la gran ciudad

Un Deianenc, mas despistado que un pulpo en un garaje, entra en las oficinas de Correos de Palma. Ha bajado expresamente a la gran ciudad para enviar una importante suma de dinero a una casa comercial de Barcelona.

Nada mas franquear la entrada de este imponente edificio, percibe la ventanilla marcada GIRO URGENTE y se dirige a ella, situándose en la cola de gente esperando su turno. Al cabo de diez minutos le toca.
- Buenos días. Quisiera mandar un giro telegráfico a Barcelona.

- Muy bien. El impreso, por favor.

- ¿Que impreso?

- Pero ... no ha rellenado Vd. el impreso? Vaya a comprarlo en la ventanilla de sellos.

- Perdone, pero tal vez evitaría molestias si pusiera un cartelito aquí que dijera "Impresos, en la ventanilla tal", y así, los que no lo sabemos, no tendríamos que perder la mañana haciendo cola.

- Mire usted, los que no lo saben, deberían informarse en la ventanilla de información.

- Perdone-, contesta el Deianenc con la poca dignidad que le queda- pero eso será para los que Sí lo saben, ya que si uno no sabe que le falta un impreso, no hará cola en Información para que se lo digan.

- El siguiente !!

\$ \$ \$ \$

El Deianenc se suma a la cola frente a la ventanilla de sellos. Pasan diez minutos.

- Un impreso para giro telegráfico, por favor.

- Cuatro pesetas. Ay no, no tengo cambio. No tiene mas pequeño? Pues ya me lo pagará mas tarde.

\$ \$ \$ \$ \$

De vuelta a la cola de la ventanilla de Giro Urgente, el Deianenc ojea la cartelera en el periódico; se asoma el señor de la ventanilla de al lado, que tiene el día flojo y se aburre:

-Perdone, me deja usted el diario?

- Claro que sí, quédesele, pero déjeme la cartelera, a ver si puedo aprovechar el día en Palma para ir al cine.

Cuando le toca el turno al Deianenc ya han pasado otros diez minutos.

- El siguiente! A ver ... ¡pero, si no ha rellenado Vd. el impreso!

- Es que no llevo bolígrafo, solo lápiz, y le iba a pedir el suyo ...
- Aquí todo el mundo me pide el bolígrafo, la gente debería traer el suyo.

En este momento, el señor de la ventanilla de al lado deja de leer el periódico y le pasa un bolígrafo al Deianenc, quién rellena rápidamente el impreso y lo entrega.

- Bueno, al fin, veamos calle tal, número cual ... palabras de texto; una, dos, tres, cuatro diecinueve. Aquí sobran cuatro palabras.

- Perdone usted, pero aquí no sobra ninguna palabra -dice mosqueado el Deianenc-, no puede ser mas conciso sin perder el sentido.

- Mire, un giro puede ir acompañado de un máximo de 15 palabras y usted ha puesto 19.

- Pues podrían poner ustedes en el impreso, o en un letrerito, "máximo 15 palabras de texto".

- Para eso está información.

- Oiga, no tengo tiempo de ir a comprar y rellenar otro impreso, este numerito ya me ha supuesto media hora de colas. Así que tacharé cuatro palabras, pero a riesgo de que el destinatario no entienda para que le envíe esta cantidad de dinero.

- Allá usted.

\$ \$ \$ \$ \$

El Deianenc, cabreado por que no entiende el porqué de las complicaciones de la vida fuera del pueblo, paga y se larga en dirección al bar Bosch para tomar algo que calme sus nervios y su espíritu. Ya está apoyado en la barra cuando se acuerda de las cuatro pasetas que debe.

-Tomas-

- A part de ses festes, es poblejà es veu molt mes animat, es nota que s'estiu ha arribat de plè.

- Día 26 de Juny, varen venir els de GREENPEACE, grup internacional que lluita per la conservació de la naturalesa, contra la caça de balenas, contra la polució a la mar i un munt de coses mes. Varen passar videos, i dugueren una balena inflable de tamany natural que ocupava tot es parc. No va anar hi molta gent perquè ho anunciaren només un día abans. Així mateix varen recollir firmes amb solidaritat contra es vertit de residus nuclears a la mar.

- Día 4 de Juliol, es va fer una llegida de poemes a s'amfiteatre de Ca'n Elluny, a càrrec d'en Elliot Burgess, Jacov Lind, Ronnie Wathen i Roger McGough, poeta de Liverpool. Hi assistí molt de públic, forà això sí.

- Día 6 aparegué Sa Cala canviada de fisonomia. Uns "gamberros", es a dir burrots, varen pintar ses roques de groc, fent un acte de vandalisme i de mal gust, reprobant per a tothom. Menos mal que sa pintura era xerxa i se va llevar quasi tota aviat. Gràcies a tota la gent que tot d'una amb poals i fregalls ho llevaren ben aviat i l'endemàjà no es coneixia quasi res.

NAIXAMENTS.-

- Día 3 de Juny, na Francisca Miró, dona d'en Toni Juncosa, li va donar una germaneta a n'en Lluís, que nomerà Blanca. La nostra enhorabona.

CASAMENTS.-

- Día 27 de Maig, a l'Ajuntament, es casaren n'Axel i Krystel de "La Residencia".

- Día 18 de Juny, ho feren Oona i Hugo a n'es Mirador de Sa Cala.

A tots, que sigui per molts d'anys.

ENS DEIXAREN.-

- Antoni Coll Rullán, l'amo en Toni de Sa Tanca d'en Mig. Era president de l'associació de Pensionistes i de la Tercera Edat del nostre Poble.

- El día 6 de Juliol, na Margarida Muntaner Coll, madò "Margalida Fusterà".

Descansin en pau.

=====

- A la mar, molts de grumers. Gran quantitat de gent tota marcada. Amòniac acabat a totes ses botigues. Stop.

- Exposició de Lidia Esther a S'Escaleta. Stop.

- Nova galeria d'art a Deià. Nom: Galeria Deià. Chiefs: Tina Radcliffe i George Sheridan. Inauguració 12 de Juliol. Stop.

- De cada día mes olors. Ademés d'aixó, hi ha vespres amb mangueres sospitoses de per a devers Christian's Bar. Stop.

Ilinatges de Deià

RULLAN =====

(Rotlan) Nombre de posible origen germánico, de "HRODLAND", compuesto de "Hrod" que significa gloria y de "Land", país.

Antiguamente era muy divulgado como nombre, debido principalmente a la fama del protagonista de "La Canción de Roland".

Es un linaje afincado en Mallorca desde muy antiguo. Existen viejas casas solariegas de este apellido en las villas de Deià y Sòller.

El progenitor de la familia mallorquina, HUGO RULLAN, era natural de Marsella, y acompañó a D. Jaime I en la conquista de Mallorca.

D. Antonio Rullán, fue Conde del Sacro Imperio Romano y Regente de Nápoles.

D. Bartolomé Rullán y Garí fue, entre otras cosas, el último rector de nuestra Universidad Literaria. Murió en 1829.

Armas: Escudo cortado; en la parte superior una flor de lis de oro en campo encarnado; en la parte inferior un círculo de plata en campo azul.

=====

SALAS =====

(Sales).- Del nombre común "Sala" -Cámara, recibidor-.

Apellido asturiano o vasco, que se extendió posteriormente por toda la Península.

Una rama de este apellido, procedente de la villa de Guernica, pasó a la conquista de Valencia en 1220.

Al comenzar el siglo XV, en Catalunya y Mallorca, este apellido era ya notorio y de reconocida nobleza. Tuvo casa en la ciudad de Girona, de la cual según algunos, supone que fue originaria la familia de Mallorca.

En 1405, Bartolomé de Sales armó dos galeras en Mallorca para perseguir a los piratas argelinos.

Juan de Salas i Cotoner, caballero de San Juan y brigadier del ejército, fue brillante como matemático y poeta. Su drama "March Antoni", escrito en mallorquín, reflejó un suceso de la época. Murió en 1817.

Armas: Escudo partido: costado derecho, una cruz encarnada, en campo de plata. Costado izquierdo dos bandas de oro, en campo azul. En la barba del escudo una aguas en su color.

